

LAW

The constitutional law

Момотюк В. О., Матвійчук Я. Ю.,

студентки НН ЮІ Національного авіаційного університету, м. Київ, Україна

Науковий керівник: Толкачова І. А., к.ю.н., доцент

СТАН МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Сучасні міграційні процеси у світі є однією з найголовніших проблем людства. Основою таких процесів є прагнення мігрантів до добробуту та безпеки, що підтвердили події пов'язані з військовими діями в Сирії, коли мільйони мігрантів почали переселятися до Європи.

Загальновідомо, що міграційні процеси у широкому розумінні – це просторове переміщення людей між різними поселеннями, регіонами, країнами. У вузькому розумінні, під цим явищем визначають систему переселень людей, які пов'язані зі зміною ними місця проживання на довгий строк, що призводить до змін територіального розміщення поселення [1, с. 42].

Наша держава не є винятком. На сьогодні, велика кількість громадян України працює за кордоном, це перш за все пов'язане з наступними важливими проблемами в Україні: відсутністю доступного ринку житла, реальних можливостей працевлаштування, високого рівня соціальної захищеності, що призводить до збільшення безробіття, неефективної політики зайнятості. Українці найчастіше вирушають за кордон переважно через низький рівень доходів, стан якості життя, відсутності працевлаштування [2, с. 92]. Так, наприклад, станом на 1 жовтня 2017 року кількість зареєстрованих безробітних становила 418,1 тис. осіб. Також, близько 800 тис. осіб перебувають у стані неповної зайнятості, а на одну вакансію припадає аж 8 безробітних [3, с. 481].

За даними досліджень Research & Branding Group головними причинами можливої еміграції в серпні 2016 року українці назвали пропозицію прибуткової роботи (28%) і збройний конфлікт (27%). Далі йдуть економічні проблеми в країні (19%) і сімейні обставини (18%). Замикають список згадуваних причин можливої еміграції відсутність умов для самореалізації (9%) і політична

нестабільність (7%). Однак, все ж третина українців (29%) заявила, що ніякі обставини не зможуть назавжди покинути країну [4, с. 127].

На наш погляд, ще одним важливим чинником, який спонукає громадян мігрувати є економічна нестабільність та військовий конфлікт на сході України, анексія Криму. Невпевненість у майбутньому змушує працездатне населення до пошуку стабільнішого доходу за кордоном.

Говорячи про соціальні чинники, які призводять до міграції громадян, необхідно згадати і про невідповідні умови праці, неможливості професійної самореалізації тощо. Зважаючи на те, що є можливість достатньо великого доходу за кордоном, міграція в Україні часто є нелегальною. Незаконною міграцією є нелегальне переміщення через державний кордон, тобто поза пунктами пропуску або з приховуванням від прикордонного та митного контролю, використовуючи підроблені документи, візи або без таких, самостійно чи за допомогою третіх осіб, а також проживання на території країни без відповідного дозволу відповідальних за це державних органів.

У цей же час еміграція завдає значної шкоди, так як національна економіка втрачає найкращу частину працівників. Це веде до старіння структури трудових ресурсів. Серйозною є проблема реадптації робітників, які повертаються з-за кордону і не пристосовані до місцевих умов праці та життя.

Особливо негативні наслідки для України має від'їзд висококваліфікованих спеціалістів та вчених. Відсутність найталановитішої частини суспільства, які представляють декілька поколінь нашої науки, стала причиною виникнення нових значних труднощів, з якими останнім часом зіштовхнулася Україна. Внаслідок неефективної політики економіка втрачає досить велику частину валового внутрішнього продукту. Тому пріоритетним для економічного розвитку повинно бути стимулювання науково-дослідної і винахідницької діяльності науковців, запобігання відпливу спеціалістів за кордон. Для більшості країн світу повернення досвідчених кваліфікованих робітників після роботи за кордоном стимулює розвиток національної економіки [5, с. 22-23].

Проаналізувавши вищевказане, слід зазначити, що необхідно вживати заходи стосовно стабілізації політичної ситуації країни. Якщо після проведення даних заходів економіка країни розвиватиметься таким чином, що український мігрант матиме можливість отримати гідну заробітну плату, щоб забезпечити

нормальні умови життя для своєї родини, соціальні гарантії, сприятливі умови для ведення бізнесу, у нього не буде потреби шукати будь-яку роботу за кордоном. Також, особливо перспективним, у цьому напрямку є розробка заходів для повернення на батьківщину молоді, яка навчається за кордоном і може використовувати отриманий світовий досвід для ведення бізнесу в Україні. Тому держава повинна піклуватися про громадян, забезпечувати їх робочими місцями, гідною заробітною платою та інше. Тільки після проведення низки реформ в Україні ми зможемо зменшити кількість міграційних процесів та найголовніше, що наша держава стане тією країною, з якої не будуть емігрувати.

Література:

1. Білокудря А. В. Проблеми зайнятості та відтворення робочої сили в Україні / А. В. Білокудря // Управління розвитком. – 2013. – №14 (154). – 48 с.
2. Толкачова І. А. Особливості міграційних процесів в Україні / І. А. Толкачова // Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія : Юридичний вісник «Повітряне і космічне право». – К. : НАУ, 2016. – №3 (40) – С. 90–94.
3. Капітан В. Трудова міграція як аспект проблеми зайнятості в Україні / В. Капітан// Ефективність державного управління. – 2017. – Вип. 32. – 513 с.
4. Малиновська О. А. Трудові мігранти з України в країнах ЄС та їхні перекази на батьківщину у післякризовий період / О. А. Малиновська, І. П. Майданік // Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент. – 2016. – Вип. 11. – 167 с.
5. Гнатюк Т. О. Добровільна зворотна міграція: досвід країн ЄС та перспективи України / Т. О. Гнатюк // Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили. Сер: Політологія. – 2011. – Т. 175, Вип.163. – 31 с.